TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. gruodžio 15 d.*

Byloje C-284/05

dėl 2005 m. liepos 15 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama G. Wilms ir P. Aalto, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Suomijos Respubliką, atstovaujamą T. Pynnä, E. Bygglin, J. Heliskoski ir A. Guimaraes-Purokoski, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: suomių.

palaikomą

Danijos Karalystės, atstovaujamos J. Molde,

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos M. Lumma ir U. Forsthoff,

Graikijos Respublikos, atstovaujamos E.-M. Mamouna ir K. Boskovits, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Italijos Respublikos, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. De Bellis, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Portugalijos Respublikos, atstovaujamos L. Inez Fernandes,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits ir C. Toader, teisėjai C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Ilešič, J. Malenovský ir U. Lõhmus,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. lapkričio 25 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. vasario 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad 1998 m.–2002 m. atleidusi nuo muitų karinės įrangos importą, Suomijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 26 straipsnį, 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 20 straipsnį ir atitinkamai kylančių pagal Bendrąjį muitų tarifą, ir atsisakiusi apskaičiuoti, nustatyti ir perduoti su šiuo importu susijusius nuosavus išteklius Komisijai bei sumokėti delspinigius už Komisijai neperduotus šiuos nuosavus išteklius,

neįvykdė įsipareigojimų pagal 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijos nuosavų išteklių sistemos (OL L 155, p. 1), iš dalies pakeisto 1996 m. liepos 8 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1355/96 (OL L 175, p. 3; toliau – Reglamentas Nr. 1552/89), 2 ir 9–11 straipsnius ir pagal tuos pačius 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 169), straipsnius.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

2 1988 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 185, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 176) ir 1994 m. spalio 31 d. Tarybos sprendimo 94/728/EB (Euratomas) dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 293, p. 9) 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Į Bendrijų biudžetą įtraukiamus nuosavus išteklius sudaro toliau išvardytos gaunamos pajamos:

<…>

b) Bendruose muitų tarifuose nurodyti muitai ir kiti muitai, kuriuos nustato arba turi nustatyti Bendrijų institucijos prekybai su valstybėmis ne narėmis, bei muito mokesčiai už produktus, kuriems taikoma Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis;

<…>“

3 Bendrijos muitų kodekso 20 straipsnyje nustatyta:

„1. Skolos muitinei atsiradimo atveju teisiškai privalomi sumokėti muitai apskaičiuojami remiantis Europos Bendrijų muitų tarifu.

<…>

3. Europos Bendrijų muitų tarifą sudaro:

a) Kombinuotoji prekių nomenklatūra;

<…>

c) privalomųjų mokėjimų, paprastai taikomų Kombinuotojoje prekių nomenklatūroje nurodytoms prekėms, normos ir kiti rodikliai, susiję su:

— muitais

<…>

d) lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimais, kuriuos Bendrija yra sudariusi su tam tikromis šalimis arba šalių grupėmis ir kuriose joms suteikta teisė naudotis lengvatiniu tarifų režimu;

e) lengvatinių tarifų priemonės, kurias Bendrija vienašališkai taiko tam tikroms šalims, šalių grupėms arba teritorijoms;

f) autonominės suspendavimo priemonės, kuriomis sumažinami tam tikroms prekėms nustatyti importo muitai arba nuo jų atleidžiama;

g) kitos tarifų priemonės, nustatytos kitų Bendrijos teisės aktų.

<…>“

4 Bendrijos muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Kiekvieną importo muito arba eksporto muito sumą, sudarančią skolą muitinei (toliau – „muito suma“), muitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą).

<…>“

5 Bendrijos nuosavų išteklių perdavimo Komisijai srityje Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą Nr. 1552/89, taikytiną šioje byloje aptariamu laikotarpiu iki 2000 m. gegužės 30 dienos. Šis reglamentas nuo 2000 m. gegužės 31 d. buvo pakeistas Reglamentu Nr. 1150/2000, kuriuo kodifikuotas Reglamentas Nr. 1552/89, nepakeičiant jo turinio.

6 Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnyje numatyta:

„1. Pagal šį reglamentą Bendrijai priklausanti nuosavų išteklių, nurodytų Sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, suma nustatoma iš karto, kai įvykdomos muitinės taisyklėse nustatytos minėtų sumų įskaitymo į sąskaitas ir skolininko informavimo sąlygos.

1a. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta suma nustatoma muitinės taisyklėse nurodytą įskaitymo dieną.

<…>“ (Neoficialus vertimas)

7 Šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„10 straipsnyje nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius sumoka į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Ižde arba savo paskirtoje įstaigoje.

Ši sąskaita tvarkoma nemokamai.“ (Neoficialus vertimas)

8 Pagal šio reglamento 10 straipsnio 1 dalį:

„Pagal Sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) 2 straipsnio 3 dalį išskaičius 10 % surinkimo išlaidų, nuosavi ištekliai, nurodyti minėto sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, įtraukiami į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal šio reglamento 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos.

<…>“ (Neoficialus vertimas)

9 Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnyje nurodyta:

„Už bet kokį pavėluotą įmokos įskaitymą į 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą valstybė moka palūkanas, kurios yra dviem procentais didesnės už palūkanų normą, tos valstybės narės pinigų rinkoje galiojančią trumpalaikių valstybinio finansavimo operacijų atlikimo dieną. Ši palūkanų norma padidinama 0,25 punkto už kiekvieną pavėluotą mėnesį. Padidintos palūkanos taikomos visą vėlavimo laikotarpį." (Neoficialus vertimas)

10 Pagal Reglamento Nr. 1150/2000 22 straipsnį:

„Šiuo reglamentu panaikinamas Reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89.

Nuorodos į minėtą reglamentą aiškinamos kaip nuorodos į šį reglamentą ir turėtų būti skaitomos, atsižvelgiant į priedo A dalyje pateiktą koreliacijos lentelę."

11 Taigi neatsižvelgiant į tai, kad Reglamentuose Nr. 1552/89 ir Nr. 1150/2000, be kita ko, daroma nuoroda atitinkamai į Sprendimą 88/376 ir Sprendimą 94/728, šių dviejų reglamentų 2 ir 9–11 straipsniai iš esmės yra identiški.

12 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimu 2000/597/EB (Euratomas) dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 253, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 200) Reglamento Nr. 1150/2000 10 straipsnio 1 dalyje numatyti 10 % buvo padidinti iki 25 %.

13 Šio sprendimo pirmoje konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„1999 m. kovo 24–25 d. Berlyne įvykusiame susitikime Europos Vadovų Taryba, *inter alia*, nusprendė, kad Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistema turėtų būti lygiateisė, aiški, rentabili, paprasta ir pagrįsta kriterijais, kurie geriausiai išreiškia kiekvienos valstybės narės galimybę įnešti savo įnašą.“

14 2003 m. sausio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 150/2003, sustabdančio importo muitus už kai kuriuos ginklus ir karinę įrangą (OL L 25, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 13 t., p. 15), priimto remiantis EB 26 straipsniu, penktoje konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Norint užtikrinti valstybių narių konfidencialios karinės informacijos apsaugą, būtina nustatyti konkrečią administracinę tvarką, pagal kurią taikomas atleidimas nuo muitų. Valstybės narės, kurios pajėgoms yra skirti ginklai ar karinė įranga, kompetentingos institucijos deklaracija, kuri taip pat gali atlikti Muitinės kodekso reikalavimus atitinkančios muitinės deklaracijos funkciją, yra tinkama šių sąlygų įvykdymo garantija. Deklaracija turėtų būti pateikiama kaip sertifikatas. Tikslinga nustatyti šių sertifikatų formą bei leisti pateikti deklaraciją naudojant duomenų apdorojimo technologijas.“

15 Šio reglamento 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kuriomis valstybių narių institucijų, atsakingų už karinę gynybą, ar jų vardu iš trečiųjų šalių importuojami tam tikri ginklai ir karinė įranga savarankiškai atleidžiami nuo importo muitų.“

16 Šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Nežiūrint į tai, kas pasakyta 1 dalyje, siekiant užtikrinti karinės informacijos konfidencialumą, pažymą ir importuojamas prekes galima pateikti kitoms institucijoms, kurias šiuo tikslu yra paskyrusi importo valstybė narė. Šiuo atveju pažymas išduodanti kompetentinga institucija kiekvienais metais iki sausio 31 d. ir liepos 31 d. išsiunčia savo valstybės narės muitinės institucijoms šių importo operacijų ataskaitos santrauką. Ataskaitoje pateikiama paskutinių 6 mėnesių, ėjusių prieš ataskaitos pateikimo mėnesį, duomenys. Ataskaitoje nurodomi pažymų numeriai ir išdavimo datos, importo data, taip pat pagal tas pažymas importuotų produktų bendroji vertė ir bendrasis svoris.“

17 Reglamento Nr. 150/2003 8 straipsnyje numatyta, kad jis taikomas nuo 2003 m. sausio 1 dienos.

Ikiteisminė procedūra

18 2001 m. Komisija prieš Suomijos Respubliką pradėjo pirmąją procedūrą dėl kariniams tikslams skirtos įrangos importo atleidimo nuo muitų. Šią procedūrą ji užbaigė 2003 m., tais pačiais metais buvo pradėta prieš šią valstybę narę procedūra, dėl kurios kilo šis ginčas.

19 2003 m. spalio 15 d. oficialiu pranešimu Komisija nurodė Suomijos Respublikai atlikti reikiamus skaičiavimus, kad būtų nustatyta 1998 m.–2002 finansiniais metais karinės

įrangos importą atleidus nuo muitų Bendrijai neperduotų nuosavų išteklių suma, perduoti šiuos išteklius Komisijai ir sumokėti pagal Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnį mokėtinus delspinigius.

20 2003 m. gruodžio 11 d. atsakyme Suomijos Respublika teigė, kad dėl jos specifinės situacijos pagal EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą ji pagrįstai gali nukrypti nuo bendrojo muitų tarifo taikymo, kai importas susijęs su išimtinai kariniams tikslams skirta įranga ir siekiant apsaugoti gyvybinius jos saugumo interesus.

21 Susipažinusi su Suomijos Respublikos atsakymu, 2004 m. liepos 7 d. Komisija priėmė pagrįstą nuomonę, nurodydama šiai valstybei narei per du mėnesius nuo gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta. 2004 m. rugsėjo 2 d. ši valstybė narė atsakė į šią pagrįstą nuomonę pakartodama ir patikslindama savo anksčiau pateiktus argumentus.

22 Atsižvelgusi į Suomijos Respublikos taip pateiktą informaciją, Komisija, manydama, kad ši valstybė narė neatsižvelgė į pagrįstą nuomonę, pareiškė šį ieškinį.

23 2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Danijos Karalystei, Vokietijos Federacinei Respublikai, Graikijos Respublikai, Italijos Respublikai, Portugalijos Respublikai ir Švedijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Suomijos Respublikos reikalavimus.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

24 Komisija tvirtina, jog atsisakydama mokėti muitus už aptariamą importą Suomijos Respublika klaidingai rėmėsi EB 296 straipsniu, nes tai, kad jie renkami, nekelia grėsmės šios valstybės narės gyvybiniams saugumo interesams.

25 Komisija mano, jog Suomijos Respublika klysta teigdama, kad informacija apie karinės įrangos importą, taigi ir apie šios valstybės narės saugumą, negali būti jai pateikta ir todėl negalima Komisijai perduoti aptariamų muitų.

26 Komisija mano, kad priemonės, įtvirtinančios leidžiančias nukrypti nuostatas ar išimtis, pavyzdžiui, EB 296 straipsnis, turi būti aiškinamos siaurai. Todėl atitinkama valstybė narė, kuri tvirtina, jog šis straipsnis taikytinas, turi įrodyti, kad ji atitinka visas jame numatytas sąlygas, kai ketina nukrypti nuo Bendrijos muitinės kodekso 20 straipsnio, kuriame nurodytas EB 26 straipsnyje nustatytas bendrasis muitų rinkimo principas.

27 Komisija taip pat mano, jog vien aplinkybės, kad produktai yra 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos sprendime 255/58 nustatytame sąraše, kur išvardyti produktai, kuriems galima taikyti EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą, nepakanka norint taikyti šią nuostatą, kurioje numatyta, kad turi būti įvykdytos visos joje esančios sąlygos.

28 Todėl Komisija tvirtina, jog Suomijos Respublika turi pateikti konkrečių ir išsamių įrodymų, kad šioje byloje aptariamo importo muitų rinkimas kelia grėsmę gyvybiniams šios valstybės narės saugumo interesams.

29 Šiuo atžvilgiu Komisija mano, kad ji negavo detalaus atsakymo, kiek įmanoma remiantis tiksliais skaičiais įrodančio, kad jei Suomijos Respublika rinktų muitus, kurie numatyti aptariamo importo muitus reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose, ji negalėtų tinkamai apginti gyvybinių savo saugumo interesų. Nei nurodytos tarptautinėse konvencijose numatytos konfidencialumo išlygos, nei šios valstybės narės argumentai, kad karinės paslaptys sudaro kliūčių taikyti muitus reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus, nėra toks įrodymas.

30 Komisija tvirtina, kad ji niekada nereikalavo pažeisti konfidencialumo išlygų. Ji tik nurodė surinkti ir jai perduoti aptariamus muitus. Ji mano, kad pagal Bendrijos teisės aktus apmokestinimo muitais procedūra gali užtikrinti nagrinėjamos informacijos konfidencialumą. Be to, būtent Suomijos Respublika privalo užtikrinti, jog būtų laikomasi konfidencialumo pareigos, ir ji negali remtis grėsme jos saugumo interesams, teigdama, kad jos muitinės įstaigos nesilaikys Bendrijos muitų kodekso taisyklių šioje srityje.

31 Komisija taip pat nurodo, kad jokia kita valstybė narė, kuri laikosi muitus reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų, nesiskundė dėl to, kaip Bendrijos institucijos tvarkė informaciją, susijusią su karinės įrangos importo muitų rinkimu ir atitinkamų išteklių perdavimu Bendrijai.

32 Komisija pabrėžia, jog dėl to, kad Suomijos Respublika nesurenka aptariamų muitų, atsiranda nelygybė tarp valstybių narių joms darant atitinkamus įnašus į Bendrijos biudžetą.

33 Suomijos Respublika mano, kad pagal EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą valstybės narės turi didelę diskreciją, kiek tai susiję su priemonėmis, kurių jos imasi gyvybiniams savo saugumo interesams apginti ir kurios susijusios su produktais, kuriems taikomos šios 1 dalies b punkto nuostatos. Be to, šis EB 296 straipsnio 1 dalies b punktas leidžia valstybėms narėms nukrypti nuo EB 26 straipsnio ir Bendrijos muitinės kodekso importuojant išimtinai kariniams tikslams skirtą įrangą, siekiant apsaugoti gyvybinius jų saugumo interesus, atsižvelgiant į konkrečią atitinkamos valstybės narės situaciją.

34 Suomijos Respublikos manymu, EB 296 straipsnis turi bendrą taikymo sritį ir neapsiriboja kai kuriomis Sutarties nuostatomis. Todėl jis leidžia nukrypti nuo EB 26 straipsnio taikymo, kuriuo, kaip teisiniu pagrindu, naudojasi Bendrijos teisės aktų leidėjas muitus reglamentuojantiems teisės aktams priimti.

35 Suomijos Respublika teigia, kad ji privalo įvertinti gyvybiniams jos saugumo interesams apginti reikalingas priemones, ir mano, jog tam, kad Teisingumo Teismas galėtų patikrinti, ar aptariama valstybė narė nepiktnaudžiauja savo teisėmis, ši valstybė narė turi konkrečiai nurodyti gyvybinius savo saugumo interesus, kuriais ji remiasi, ir įrodyti, jog ėmėsi aptariamų priemonių įsitikinusi, kad jos būtinos siekiant užtikrinti šiuos interesus.

36 Suomijos Respublika tvirtina, jog negalėjo laikytis aptariamam gynybos įrangos importui taikomos Bendrijos muitų procedūros nerizikuodama, kad su jos saugumu susijusios esminės informacijos nesužinos tretieji asmenys. Ji priduria, kad siekdama

užtikrinti aukštųjų technologijų gynybos įrangos tiekimo saugumą ji turėjo labai griežtai laikytis prieš stojimą į Europos Sąjungą su valstybėmis pardavėjomis sudarytų konfidencialumo susitarimų.

37 Kalbant konkrečiai apie muitų mokėjimą, Suomijos Respublika mano, kad būtinybė remtis EB 296 straipsniu importuojant karinę įrangą iš esmės priklauso nuo to, ar aptariama valstybė narė turi išvystytą karinę pramonę, kokia gynybos įranga importuojama ir kiek šiai valstybei narei yra svarbus importas. Iš tiesų būtent atitinkama valstybė narė turi užtikrinti gyvybinius savo saugumo interesus ir nustatyti, nuo kokių Sutarties nuostatų ji yra priversta nukrypti remdamasi EB 296 straipsniu.

38 Suomijos Respublika pabrėžia, kad karinės įrangos, kurią ji atleidžia nuo muitų, sąrašas iš esmės nėra ilgesnis nei numatytas EB 296 straipsnio 2 dalyje. Ji priduria, kad remiantis Reglamentu Nr. 150/2003 tokios įrangos importas taip pat buvo atleistas nuo muitų nuo 2003 m. sausio 1 dienos. Nuo šios datos Suomijos Respublikos interesai importuojamos gynybos įrangos srityje saugomi šio reglamento nuostatomis. Tačiau analogiškas apsaugos poreikis egzistavo ir prieš tai importuotų produktų atžvilgiu. Suomijos Respublika pabrėžia, kad jos interesai gynybos įrangos importo srityje 2002 m. gruodžio mėn. ir 2003 m. sausio mėn. buvo identiški.

39 Suomijos Respublikos tvirtinimu, tai, kad EB 296 straipsnio pagrindu valstybė narė atleido karinės įrangos importą nuo muitų, nebūtinai pažeidžia gero finansinio administravimo principą, pagal kurį biudžeto išlaidos turi būti teisingai paskirstomos tarp valstybių narių.

40 Suomijos Respublika taip pat mano, kad šioje byloje EB 307 straipsnis netaikomas, nes jos veiksmai atitiko Bendrijos teisę, būtent EB 296 straipsnį. Atsakydama Komisijai

papildomai ši valstybė narė nurodė, kad prieš jos stojimą į Europos Sąjungą sudarytuose susitarimuose, kurie iš dalies buvo vykdomi jau įstojus, esančios konfidencialumo išlygos negali būti ginčijamos ar persvarstytos, antraip kiltų grėsmė pačių susitarimų vykdymui, taigi ir jos saugumui.

41 Papildomai Suomijos Respublika prašo, kiek tai susiję su delspinigių mokėjimo galimybe, kad jie būtų mokėtini tik nuo šio sprendimo paskelbimo dienos, atsižvelgiant į ypač ilgą procedūrą ir Komisijos atsisakymą derėtis dėl sąlyginio mokėjimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

42 Bendrijos muitinės kodekse numatyta, kad muitai renkami už kariniams tikslams naudojamas prekes, kokios aptariamos šioje byloje, importuojamas iš trečiųjų šalių. Jokia muitus reglamentuojanti Bendrijos teisės aktų nuostata ginčijamo importo laikotarpiu, t. y. nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d., nenumatė specialaus tokių prekių importo atleidimo nuo muitų. Todėl šiuo laikotarpiu nėra aiškiai atleista nuo pareigos pervesti kompetentingoms valdžios institucijoms mokėtinus muitus, prireikus priskaičiavus delspinigius.

43 Be to, iš aplinkybės, jog Reglamente Nr. 150/2003 numatyta nuo 2003 m. sausio 1 d. nutraukti muitų mokėjimą už kai kuriuos ginklus ir karinę įrangą, galima daryti išvadą,

kad Bendrijos teisės aktų leidėjas darė prielaidą, jog iki šios datos pareiga mokėti minėtus muitus egzistavo.

44 Suomijos Respublika niekuomet neneigė, kad aptariamu laikotarpiu buvo vykdomas ginčijamas importas. Ji tik ginčija Bendrijos teisę į šiuos nuosavus išteklius, nurodydama, kad pagal EB 296 straipsnį pareiga mokėti muitus už iš trečiųjų šalių importuojamą karinę įrangą padarytų didelę žalą jos gyvybiniams saugumo interesams.

45 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, nors valstybės narės turi teisę imtis vidaus ir išorės saugumui būtinų priemonių, tai nereiškia, kad tokioms priemonėms visiškai netaikoma Bendrijos teisė (žr. 1999 m. spalio 26 d. Sprendimo *Sirdar*, C-273/97, Rink. p. I-7403, 15 punktą ir 2000 m. sausio 11 d. Sprendimo *Kreil*, C-285/98, Rink. p. I-69, 15 punktą). Kaip Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, būtent EB 30, 39, 46, 58, 64, 296 ir 297 straipsniuose, reglamentuojančiuose išskirtinius ir aiškiai apibrėžtus atvejus, numatytos aiškios leidžiančios nukrypti nuostatos, taikytinos esant visuomenės saugumui galinčioms pakenkti aplinkybėms. Iš to negalima daryti išvados, kad Sutartyje įtvirtinta bendra išimtis, pagal kurią visos visuomenės saugumui užtikrinti skirtos priemonės nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį. Tokios išimties pripažinimas, neatsižvelgiant į Sutartyje nustatytas konkrečias sąlygas, gali susilpninti privalomą Bendrijos teisės pobūdį ir jos vienodą taikymą (žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Dory*, C-186/01, Rink. p. I-2479, 31 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

46 Be to, EB 296 ir 297 straipsniuose nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos, kaip numatyta nusistovėjusioje teismo praktikoje dėl leidžiančių nukrypti nuo pagrindinių

laisvių nuostatų (žr., be kita ko, 2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-503/03, Rink. p. I-1097, 45 punktą; 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-490/04, Rink. p. I-6095, 86 punktą ir 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-141/07, Rink. p. I-6935, 50 punktą), turi būti aiškinamos siaurai.

47 Konkrečiau kalbant apie EB 296 straipsnį, reikia pažymėti, kad nors šiame straipsnyje nurodytos priemonės, kurias valstybė narė gali laikyti būtinomis apsaugoti jos gyvybinius saugumo interesus, arba informacija, kurios atskleidimas, jos manymu, prieštarautų šiems interesams, jis negali būti aiškinamas kaip suteikiantis valstybėms narėms teisę nukrypti nuo Sutarties nuostatų vien remiantis minėtais interesais.

48 Be to, pridėtinės vertės mokesčio srityje Teisingumo Teismas 1999 m. rugsėjo 16 d. Sprendime *Komisija prieš Ispaniją* (C-414/97, Rink. p. I-5585) konstatavo įsipareigojimų neįvykdymą, nes Ispanijos Karalystė neįrodė, kad ginklų, amunicijos ir išimtinai karinės paskirties įrangos importo ir įsigijimo atleidimas nuo šio Ispanijos teisėje numatyto mokesčio pateisinamas pagal EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą būtinybe apsaugoti šios valstybės narės gyvybinius saugumo interesus.

49 Todėl valstybė narė, nurodanti, jog taikytinas EB 296 straipsnis, turi įrodyti būtinybę pasinaudoti šia leidžiančia nukrypti nuostata, siekiant apginti gyvybinius jos saugumo interesus.

50 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, negalima sutikti, jog valstybė narė remtųsi tuo, kad karinė įranga pabrangsta dėl tokios įrangos importo iš trečiųjų šalių apmokestinimo

muitais, siekdama išvengti pagal Bendrijos biudžeto finansinio solidarumo principą tenkančių pareigų kitų valstybių narių, kurios renka ir moka tokio importo muitus, sąskaita.

51 Dėl argumento, kad Bendrijos muitinės procedūros negali užtikrinti Vokietijos Federacinės Respublikos saugumo, atsižvelgiant į susitarimuose, sudarytuose su eksportuojančiomis valstybėmis, esančius konfidencialumo reikalavimus, reikia pabrėžti, kaip teisingai nurodė Komisija, kad taikant Bendrijos muitinės režimą įsitraukia Bendrijos ir nacionaliniai pareigūnai, kurie prireikus turi laikytis konfidencialumo pareigos, saugančios gyvybinius valstybių narių saugumo interesus, kai nagrinėjama slapta informacija.

52 Be to, deklaracijos, kurias valstybės narės periodiškai turi užpildyti ir nusiųsti Komisijai, nėra tokios išsamios, kad galėtų padaryti žalos šių valstybių interesams saugumo ir konfidencialumo srityje.

53 Šiomis aplinkybėmis, vadovaujantis EB 10 straipsniu, nustatančiu valstybėms narėms pareigą padėti Komisijai įgyvendinti užduotį užtikrinti, kad būtų laikomasi Sutarties, jos turi pateikti šiai institucijai dokumentus, būtinus patikrinti, ar Bendrijos nuosavi ištekliai perduoti tinkamai. Vis dėlto tokia pareiga nedaro kliūčių, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 168 punkte, valstybėms narėms atskirais atvejais ir išimties tvarka, remiantis EB 296 straipsniu, riboti perduodamą informaciją nusiunčiant kai kurias dokumento dalis arba visiškai atsisakyti ją suteikti.

54 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Suomijos Respublika neįrodė, kad yra įvykdytos EB 296 straipsniui taikyti būtinos sąlygos.

55 Kalbant apie Suomijos Respublikos prašymą apriboti šio sprendimo pasekmes, kiek tai susiję su pareiga mokėti delspinigius laikotarpiu po jo paskelbimo dienos, reikia nurodyti, kad šis prašymas yra pagrįstas, atsižvelgiant į ypač ilgą procedūrą ir Komisijos atsisakymą derėtis dėl sąlyginio mokėjimo.

56 Šiuo atžvilgiu primintina, kad Teisingumo Teismas tik išimtiniais atvejais, taikydamas bendrąjį teisinio saugumo principą, kuris yra Bendrijos teisinės sistemos dalis, gali apriboti visų suinteresuotųjų asmenų galimybę remtis jo išaiškinta norma ginčijant sąžiningai sukurtus teisinius santykius (žr., be kita ko, 2000 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Buchner ir kt.*, C-104/98, Rink. p. I-3625, 39 punktą).

57 Iš tiesų Teisingumo Teismas taip nusprendžia tik esant ypatingoms aplinkybėms, kai kyla rizika, kad atsiras sunkių ekonominių pasekmių būtent dėl gausių sąžiningai sukurtų teisinių santykių, atsiradusių remiantis teisės aktu, laikytu galiojančiu teisėtai, ir paaiškėjus, jog asmenys ir nacionalinės valdžios institucijos buvo skatinamos elgtis Bendrijos teisės neatitinkančiu būdu dėl objektyvaus ir reikšmingo netikrumo dėl Bendrijos nuostatų reikšmės, prie kurio galėjo prisidėti ir kitų valstybių narių ar Komisijos elgesys (2000 m. 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Jungtinę Karalystę*, C-359/97, Rink. p. I-6355, 91 punktas).

58 Netgi darant prielaidą, kad sprendimai, priimti remiantis EB 226 straipsniu, turi tokį patį poveikį kaip priimtieji EB 234 straipsnio pagrindu ir todėl dėl teisinio saugumo sumetimų išimtiniu atveju gali būti ribojamos jų pasekmės laiko atžvilgiu (žr. 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-178/05, Rink. p. I-4185, 67 punktą; 2009 m. vasario 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Lenkiją*, C-475/07, 61 punktą bei

2009 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-559/07, 78 punktą), vis dėlto pakanka konstatuoti, kad Suomijos Respublika savo rašytinėse pastabose ar per posėdį visiškai nebandė įrodyti, jog egzistuoja rizika, kad atsiras sunkių ekonominių pasekmių.

59 Todėl Suomijos Respublikos prašymą apriboti sprendimo pasekmes laiko atžvilgiu reikia atmesti.

60 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad 1998 m.–2002 m. atleidusi nuo muitų karinės įrangos importą Suomijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 26 straipsnį, Bendrijos muitinės kodekso 20 straipsnį ir atitinkamai kylančių pagal Bendrąjį muitų tarifą, ir atsisakiusi apskaičiuoti, nustatyti ir perduoti su šiuo importu susijusius nuosavus išteklius Komisijai bei sumokėti delspinigius už Komisijai neperduotus šiuos nuosavus išteklius, neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 1552/89 2 ir 9–11 straipsnius ir pagal tuos pačius Reglamento Nr. 1150/2000 straipsnius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

61 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį kiekviena pralaimėjusi šalis padengia bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo

priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Suomijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

62 Vadovaujantis to paties straipsnio 4 dalies pirmąja pastraipa, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Graikijos Respublika, Italijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Švedijos Karalystė, įstojusios į bylą šalys, pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. 1998 m.–2002 m. atleidusi nuo muitų karinės įrangos importą, Suomijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 26 straipsnį, 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 20 straipsnį ir atitinkamai kylančių pagal Bendrąjį muitų tarifą, ir atsisakiusi apskaičiuoti, nustatyti ir perduoti su šiuo importu susijusius nuosavus išteklius Europos Bendrijų Komisijai bei sumokėti delspinigius už Europos Bendrijų Komisijai neperduotus šiuos nuosavus išteklius, neįvykdė įsipareigojimų pagal 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijos nuosavų išteklių sistemos, iš dalies pakeisto 1996 m. liepos 8 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1355/96, 2 ir 9–11 straipsnius ir pagal tuos pačius 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, straipsnius.

2. Suomijos Respublikos padengia bylinėjimosi išlaidas.

3. Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Graikijos Respublika, Italijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.